

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus »Fejérmegyei Napló« a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus liberter. (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására »Fejérmegyei Napló« czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhöz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:

BILKEI FERENCZ.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent-István-tér 1.

Egyes számok lephatók: Rotter I., Weisz H. és Krausz V. tüzskéjében.

Protestánsok és katolikusok.

Érdekes hírek szállonganak a kis Hollandiából felénk. A protestánsok szövetségük a katolikusokkal, megbuktatták a liberálisokat és szociálistákat. Beválasztották a parlamentba 33 protestáns és 25 katolikus képviselőt. Kuyper Ábrahám, egy kálmínista pap lett a miniszerelnök, kabinetjében 5 protestánsnak és 3 katolikusnak juttatott tárcát, ő maga vezeti a miniszteriumot, az övé a belügyi tárca, melynek keretében a vallás és közoktatás ügye is tartozik.

Úgyebár csudálatos dolog ez?

Nálunk egymás ellen uszítják a katolikusokat és protestánsokat, ott meg azt mondják: hagyjuk a civódást, a melyből mind a ketten vereséggel térünk meg, van egy közös ellenségünk, a mely 150 esztendő óta nyakig fegyverben áll ellenünk, Istent nem ismer, s azt követeli, hogy népünk se ismerje Teremtőjét, Gondviselőjét és Biráját; szabadságot és egyenlőséget ír a homlokára, a miből csak annyi van meg, hogy szabadon készíti elő az egyenlőtlenséget és szabadoságot. A vége az, hogy a szeretet teteme mellett az önzés ül halotti tort, a nép boldogtalan és lázongani készül; mit ér neki a szabadság, ha a szegénység mellé

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZAJA.

Elutazott a mama!

Vig história egy felvonásban.

Irtá: Krüger Aladár.

Személyek:

A mama (tiszteléből) ő az első személy, bár nincs itthon; de azért úgy érzik, mintha mindig otthon vigyázna a kis leányra.)

A főhadnagy úr (most kaptam meg a második csillagot s erre nagyon büszke; meg is van róla győződve szentül, hogy a mai világban csak a páros csillagok érnek valamit. Kissé idealista, mint a fiatal főhadnagyok rendszerint: t. i. a hozomány mellett a csinoságra is sulyt helyez. Hja, egy fiatal főhadnagy még válogathat!)

Lilike (a becsületes keresztnevét tán ő maga sem tudja; én sem. Ma először szólította a piacon naccságának egy kofa s erre végtelenül büszke. Kiváncsi is rá, miféle érzés az, ha valaki igazán nagyságos asszony. A katonatiszteteket sem mire sem becsüli, mert azok nem házasodnak; már pedig ha egy férfi nem akar megházasodni, ne boldondíja a lányok fejét cifra uniformisból! Lilikét ugyan ei nem boldondítsa se tüzér, se huszár, de még a baka sem! Nem őt!)

A szobalány hangja (mijután nem látható, fölösleges bemutatnunk; reméljük, hogy elég csinos).

I. JELENET.

Lilike.

(Diszesen és mégis izléssel butorozott szalonban az ablaknál ül és olvas; a mi azonban nem akadályozza meg abban, hogy minden percben ki ne nézzen az ablakon. Olvas.)

nincs vizasztaló szó, a mely a sorsával kibékíteni tudná. Mig Istenben hitt, tudta, hogy a túlvilág helyrebillenti a mérleg serpenyőjét. De ha a halál után megsemmisülés következik; itt kell keresni a boldogságot, ha nincs, meg kell keresni, ha nem adják, erőszakkal kell kicsavarni a kezükből.

Ez a liberalizmus édes leánya: a szocializmus és az anarchizmus. Ez pedig ellensége minden Istenhívő, pozitív vallásnak.

A liberalizmus a vallás helyébe a műveltséget akarja állítani, pedig eddig is láthatná, hogy a modern barbárság mesgyéjére lépett.

Rosszul hiszi, a ki azt hiszi, hogy a jövő küzdelmé nem a vallás körül fog forogni. Eddig is a körül forgott, meg a kenyér körül. Az első összeütközés a 18-dik század végén dühöngött: a francia forradalom viharaiban. Azóta folyton vajudik, mint a jéggel, zivatarral terhes juniusi hónap. Ma itt, holnap ott lesz oda az emberek vetése.

Csak nézzetek szét, nem dühörög-e köröskörül a láthatáron?

Spanyolország pár hónap alatt lángba borult. Az egyház legerősebb támaszait, a jezsuitákat ostromolják. Visszhangja füllünkbe verődik: Le a királylyal! éljen a köztársaság! éljen az anarchia!

Franciaország raffinált módon üldözi a katolicizmust. Szerzeteseit, apácáit készül kikergetni.

Belgiumban megvolt a nagy ütközés. A liberálisok végigseperge az országot. A nép belátta, hogy csak pusztulás kelt nyomában. A vallás karjai alá bujt. Klerikalitás lett, a mint minálunk mondják.

Hollandiáról szólottunk.

Németország ez előtt harminc esztendővel állta ki a kulturaharcot, a katolicizmus megtörte a vaskancellárt, Bismarckot, ott erősebb az egyház, mint valaha s a harminc esztendő után kiki láthatja, hogy mint tör a német birodalom előre, a birodalmak élére.

Olaszország szinte kéjelegve szijja az egyház vért, gyönyörködik kinjaiban, megalázta a pápát és elmondhatja, hogy soha, mióta él, nem volt ennyire koldusa a világnak. Pedig liberális és szabad.

Ausztria végigszenvedte az üldözést s most a »klerikalissok« kerekedtek felül.

Nálunk meg volt az első összeütközés, legyőztek bennünket. Most egy kis szélcsend van, a sajtó dühöngve készíti a talajt alattunk, de hogy az első megaláztatást ujjbak fogják követni, az bizonyos.

Mi szükségünk van tehát rá, hogy egymást marjuk, mi a kiknek pozitív hitünk, vallásunk van?

Lilike (félre.)

Jaj, csak a mama most ne utazott volna el! (Fenn.) Szabad!

II. JELENET.

Lilike, meg a főhadnagy ur.

A főhadnagy.

(Megáll az ajtó előtt s a galléjára mutat.) Kiszűhand . . . nos, mit szóln hozzá?

Lilike.

(Egyszerre elfelejt a megszeppenést.) Az Ádám-csutkája? Semmit. Elég, ha maga köszönt neki, mit köszönjek még én is?

A főhadnagy (félre)

Micsoda csipkelődés? Mi lett ebből a kis lányból? Hja, a mama elutazott! (Fenn.) Nem a nyakamnak köszöntem, Lilike, hanem hat csillag üdvözölt hódolattal kettőt.

Lilike.

Idézet Flammarionból.

A főhadnagy.

Nem ismerem ezt a reglamát. Hanem érten már meg; a maga csillagszemeit üdvözölte hat csillag. Itt a galléromon két-két csillagom van már. Főhadnagy lettem s először magat akartam üdvözölni az új egyruhában.

Lilike.

Gratulálok. De még így is csak négy csillagot látok; kettőt nem bírok felfedezni.

A főhadnagy.

Köszönöm; igazsága van. Csak ha maga volna főhadnagy, akkor lehetne hat csillagról — herstellt! egy egész mennyorszagról beszélni.

Mai lapunk 6 oldal.

lebrálni, a szent beszédet pedig Mayer Károly apátkanonok, székesegyházi főesperes tartja. A Fatéren levő Nagy Boldogasszony képehez holnap d. u. 5 órakor a székesegyházból körmenet megy s ugyanott Szalay József belvárosi segédlelkész predikál.

— **Requiem Steiner Fulöp dr. püspökért.** Az egyházmegyét ért nagy gyász első évfordulóján a meghalt püspök lelkiüdvéért a székesegyházban délelőtt kilenc órakor Gremesperger István apátkanonok gyász sz. misét mutatott be az Egek Urának.

— **A honvédség köréből.** Fogarasi Tamássy Béla ezredes, a székesfejérvári 17. honvéd gyalogezred parancsnoka hason minőségben a besztercebányai 16. honvéd gyalogezredhez helyeztetett át. A szokatlan időben történt áthelyezés nagy feltűnést keltett városzerte. A távozó ezredes f. hó 12-én bucsuzott el a tisztikartól a délelőtti ezred kihallgatás után minden ünnepély mellőzésével. Az ezredparancsnokság ideig. vezetését Mezőgölich Mátyás őrnagy vette át. — Bihar Győző főhadnagy a soproni 18. honvéd gyalogezredtől a székesfejérvári 17. és Gebler József főhadnagy a 17. ezredtől a szegedi 5. ezredhez helyeztetett át. — Székely Nándor hirlapíró, az »Alkotmány« belmunkatársa, 17. honvéd gyalogezredbeli hadnagy mint rokkant tiszti rendfokozatának megtartása nélkül saját kérelmére a honvédség kötelékéből elbocsátott.

— **Szöllőhegyi bucsu.** Ezekre menő ájtatos közönség ment ki vasárnap reggel körmenetben Tamás Vilmos esperes-plebános vezetésével az Öreghegyre, hogy szent Donát közbenjárásáért esedezzen. Utközben Tamás esperes plebános megáldotta a Bernát József nemes bőkezűsége folytán emelt díszes kökeresztet, majd a szöllőhegyi kápolnában szent misét mondott, utána pedig Felber Géza felsővárosi káplán predikált.

csak később gondoltam volna. S ha tudom, hogy ennyire ellensége az egyenruhának, még csak elő sem hoztam volna a dolgát.

Lilike.

Nincs előttem valami csufabb, mint az uniformis. Csúf, csúf, csúf!

A főhadnagy.

Pedig olyan boldogan jöttem ide először a két csillaggal . . . azt hittem szintén örülni fog egy kisé. (fóllál, az ablak felé megy).

Lilike.

(utána néz, félre) Szegény fiú!

A főhadnagy.

(Az ablak előtt a széket félre teszi, hogy jobban kinézhesen; rá lép a szék alá tett könyvre) Mi ez? (félveszi, olvas). »A főhadnagy összeütötte sarkantyus cipőjét s azt mondta: ezt a kis leányt meg kell hódítanom! Felvette a legcsinosabb diszkabátját, a legvékonyabb szalonkardját, ragyogó, új bojtjal s biztos diadal reményében megindult.«

Lilike (félre).

Jaj, a könyvemet megtalálta!

A főhadnagy.

(visszafordul az ablaktól). Mondja csak Lilike, maga olvasta ezt a könyvet?

Lilike.

Nem . . . azaz hogy igen, én.

A főhadnagy.

Végigolvasta már?

Lilike.

Nem. Éppen ott tartok benne, a hol maga olvasott belőle az előbb pár sort.

A főhadnagy.

Én azt hiszem, a főhadnagy nem fogja megkapni annak a leánynak a kezét.

— **Meszlyeni Lajos** a csákvári kerület országgy. képviselőjének állapotában, a mint részvétellel értesülünk, súlyos fordulat állott be. Hétfőn szélhűlés is érte, a mely után Károly János nagyprépost ellátta őt a haldoklók szent-ségével. Azóta állapota óráról-órára aggasztóbb, úgy hogy a katasztrófa bekövetkezése minden percben várható.

Megei és városi közigazgatás. Tegnap délelőtt a megei, ma a városi közg. bizottság tartotta Fiáth Pál báró elnökle mellett rendes havi ülését. Mindkettő a közigazgatás menetéről száraz, számszerű adatokban számol be s a közönséget érdeklő olyan ügy, mely részletes tárgyalást igényelne, alig került szónyegre. Ugy általában annyit megemlíthetünk, hogy a megei főorvos, illetve annak helyettese feleslegesnek tartja az üléseken való megjelenést s így a közegészségügy mult havi állapotáról a jelentés elmaradt. Nem is volt rá kíváncsi senki sem, a bizottság egy tagja sem mutatta az érdeklődést — felszólalással. Ezenkívül volt mégis valami érdekes ügye is a tegnapi ülésnek. Hirt adtunk ugyanis arról, hogy a sukorói iskolaszék gondolt egyet s kimondta határozatilag, hogy az ottani iskolafentartás a székesfejérvári káptalan dolga. Kath. iskoláról lévén szó, boldogult Steiner püspök az iskolaszék határozatát megsemmisítette, a közg. bizottság azonban Festetics gróf klr. tanfelügyelő híres referáciája alapján jóváhagyta. Ekkor mondta Festetics tanfelügyelő, hogy Steiner püspök csak azért nem hagyta jóvá a határozatot, nehogy a káptalannak 200 frt évi kiadást szerezzen. A bizottság az iskolaszék határozatát jóváhagyta. A bizottság határozata Károly János káptalani helynökhöz került, a ki a kultuszminiszterhez felebbezett ellene. Vértessy József biz. tag kérte a káptalani helynök beadványának felolvasását, mert — úgy hallotta — hogy abban egy kis oktatás is van. Volt is. A káptalani helynök ugyanis beigazolta, hogy az iskola fentartására a hívők kötelesek s visszaautasítja a vádat, hogy a boldogult püspök csak azért semmisítette meg az iskolaszék határozatát, mert a káptalanra az 200 frt évi kiadást róta. Kemény volt a lecke és jól megérdemelt, nem is volt hangja ellene senkinek sem.

A városi közg. biz. ülés is zajtalan, csendes, a kánikulai időnek megfelelő volt. Sávra Gyula dr. felszólalása keltett érdeklődést, midőn ma-

gyarazatát kérte egy pénzügyigazgatásági rendeletnek, mely szerint a férj, feleség, gyermek vagy egyéb rokon mint telekkönyvi birtokosok nevére akkor is külön állítandó ki az adókönyv, ha a tényleges birtokos azonos. Így járt a felszólaló is. Az eddigi közös adókönyv helyett többet kapott. A főispán indítványára — mert ez az intézkedés viszás helyzeteket terem — a pénzügyigazgató képviselője a jövő ülésen ez ügyben kimerítő felvilágosítást nyújt. — A főorvosi jelentés szerint a lefolyt hónapban a közegészségügy nem mondható jónak. A halálozások a születéseket hálalá multák felül. — Rutsek s. tanfelügyelő jelenti, hogy Csesznek János vezetőtanító nyugdíjaztatása iránti kérvényét visszavonta s a mennyiben dr. Bierbauer Viktor főorvos egészségügyi szempontból hivatási kötelemeinek teljesítésére alkalmasnak találta, eddig viselt állásába visszahelyezendő. A bizottság ily értelemben határozott.

— **Gyászrovat.** Egy derék, katonai és polgári körökben egyaránt kedvelt katonatiszt távozott el az élők sorából hosszú betegeskedés után, mégis váratlanul. Három évvel ezelőtt került városunkba s ez az idő elég volt ahhoz, hogy a veterán katoná megkedveltesse magát, másrészt, hogy megszeresse városunkat s itt meglepedjék. Házat vett s midőn a közelmúltban hosszas katonai szolgálat után a jól megérdemelt nyugalomba vonult, itt töltötte hátralevő napjait, kevesebbet, mint hinni mertük volna. Az özevgy ez alkalommal a következő gyászjelentést adta ki:

Özv. Mellán Edéné szül. felsőbükkai és halasi Nagy Emma saját, valamint lánya Janka, úgy az összes rokonság nevében is fájdalmas szívvel jelenti, hogy forrón szeretett jó férje, édesatyja, illetve rokonuk Mellán Ede nyugalmazott m. kir. honvéd százados kezelőtiszt, a vitézségi, hadi, jubileumi és szolgálati érdemek tulajdonosa f. évi augusztus hó 13-án reggeli 8 órakor életének 65-ik, boldog házasságának 23-ik évében, az utolsó kenet szentségének felvétele mellett rövid szenvedés után az Urban csendesen elszenderült. A boldogult hült teteme folyó évi augusztus hó 14-én délután 5 órakor fognak a gyászháznál (Kórház-utca 5. sz.) a római kath. egyház szerzetásai szerint beszenteltetni s a »Szent-Háromságrol« címzett sirkertben nyugalomra helyezettetni. Az engesztelő szent mise-áldozat pedig

Lilike.

Meg, ámbár . . . én azt hiszem . . .

A főhadnagy.

Köszönöm, ezt akartam csak hallani. (Lilike kezét hirtelen megcsókolja).

Lilike.

(megrettenve elkapja). Mit csinált, Károly?

A főhadnagy.

Már késő. Ezzel a kézcsokkal megmondtam, a mit akartam. Már most szeretném rá a választ hallani: igen lesz-e, vagy nem? Milyen lesz a a regény befejezése?

Lilike.

De hiszen a mama elutazott . . .

A főhadnagy.

Éppen azért szeretném egyedül magától hallani azt, hogy szeret. Nem a mamától kérdelek én ilyesmit s a regényben nincs szó a mamáról . . .

Lilike.

No hát . . . ha akarja . . . igen . . . de a mamától is beleegyezést . . . hazasürgönyözöm . . .

A főhadnagy.

(gyöngéden megöleli). Oh köszönöm, elég lesz a beleegyezés is a mamától.

Lilike.

(Boldogan kiszalad). Zsuzsi! Zsuzsi! Szaladjon rögtön a távirtdába!

A főhadnagy.

(Ismét félveszi a könyvet s elégtelen olvas belőle): »A főhadnagy összeütötte sarkantyus cipőjét s azt mondta: ezt a kis leányt meg kell hódítani.« Hm. Biztosan ott is elutazott a mama fürdőre.

Fiiggöny.

De azért talál az ember igazi ájtatosságot is. Barangolásaimban akárhánszor bukkantam a templomokban áldozókra s magam is majd minden nap áldoztattam misém alatt. S nem volt eset reá, hogy bármelyik templomban 10—15 imádkozót ne találtam volna, ha délelőtt, ha délután, ha este mentem be.

S ez áll a S. Marco-ról is. A baloldali kápolna az Oltári Szentsége, s itt is mindig talál az ember imádkozókat.

Két vasárnap hallgattam szt. beszédét is. Ugy látszik a káptalanbeliek prédikálnak felváltva. Egyik vasárnap meglepett, hogy a beszédem majd csupa férfi maradt ott, kik székeket hoztak a szőszék alá s onnét hallgatták a nyugodtan előadott beszédét. Legtöbb ember azonban siet kifelé mihelyt a prédikáció kezdődik. Ez minden vasárnap fél 12-kor van, délután pedig 5-kor, azaz olaszosan 17 órákor katechézis.

A Szt Márk tere estétként találkozó helye az egész Velencének. A főúr s a munkás, az urihölgy s a gyári munkás leány, katonák, virág-árusok, matrózok fiatalja öregje itt sétál, cseveg, politizál, hallgatja a zenét, iszik kávé, sört, limonádét, s heny kobler, fagylatoz és ropogtatja hozzá a baicolit, szivja virginiáját, cigarettáját.

Ujság árus kínálja az olasz és német lapokat, s a kirakatok tündéri kivilágítását mustrálja az idegen. S ha nagy kivilágítás van, akkor circa 1400 gázláng áraszt nappali fényességet a térre, mely óriási teremhez hasonlít, s nem ritkán 35—40.000 ember hullámszik rajta fel s alá.

Éjfélig tart a séta, azután hazafelé indul az óriási tömeg, s magára marad a Szt. Márk tere is, s az impozáns campanile mint éjjeli ör mered a magányos téren az ég felé, szent Márk galambjai a templom tornyocskái között meghuzódva álmodnak a holnapi napról, midőn újra jól tartják őket az idegenek, újra kezdődik a mozgalom s összegyűl Velence népe a piacán.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kíváncsi. Ön kételkedik a bicskei polgári iskola építéséről szállongó hírek komolyságában. Lássá, szakasztott így vagyunk mi is. A dolog különben is nevetségesen egyszerű. Ön boldog családapa. Mondja kérem, mit csinál, ha szívének kedves magzatja egyszerre orgonálni kezd s ordít, a hogy csak csecsemői tüdeje engedi? Hát ugyebár, Ön tán még a drága aranyórját is a kezébe adja, csakhogy az »apa kedvence« elcsendesüljön. Nos, a gyermek megfogja az aranyórát, játszik vele, hallgat s el is alszik szépecskén. Ön pedig elveszi tőle az aranyórát s nem tart attól, hogy a gyermek ébredés után megint követelni fogja. Lássá, itt vannak a választások s az országban a sok csecsemő . . . bocsánat . . . a sok választókerület itt is ott is sirni, jajgatni kezd. Mindegyik azért, a mit a szíve kíván. Sőt a szemfüles kortések csak úgy a suba alatt erie is arra is addig suttognak, addig beszélnek, a míg az a »csecsemő« is ordítani kezd, a melyeknek különben semmi kívánni, ordítani valója sem lett volna. Most aztán, megjelennek a láthatáron a jó bácsik, a gyöngéd »tatusok« s kezükbe adják a csecsemőknek a különfélejégéretet szebbnél-szebb aranyórját. »Hogyne! Minden meg lesz. Úgy lesz meg, a hogy ti akarjátok! Csak le kell szavazni a liberális jelöltre! . . . És a rakoncátlan »csecsemők« szépen beadják a derekukat. Elhallgatnak; boldogan játszadoznak az aranyórával; el is alszanak, azaz . . . leszavaznak a liberálisra. Mikor vége a választásnak, arra ébrednek, hogy — nincs és nem is lesz aranyóra . . .

Úgy sejtjük, hogy ilyen forma állapotban leledzik mostanság a bicskei »csecsemő« is. Jó gyermek volt eddig, soha nem jajgatott. Most hát — talán maga a »csecsemő« sem tudja, kik és hogyan — nagy ügyesen megjajgatták. S a csecsemő, szégyen könnyei közt még az utat is eltévesztette; nem a miniszteriumhoz szaladt, hanem a — száraz dajkához, a tanfelügyelőséghez. Annak pedig még csak igérni sincs joga.

Ebből láthatja Tisztelt Uram, hogy a bicskei polgári iskola ügye olyan komoly, hogy szinte — nevetséges.

Sárbogárdi. Érdekes találkozása a dolgoknak. Ön épen ma tudósít arról, hogy Sárbogárd községe tegnapi kérvényt nyújtott be a tanfelügyelőséghez, a melyben a bicskeiek példájára szintén polgári iskolát kér magának. Helyes. Ha Bicskének lehet polgári

iskolája, miért ne lehessen Sárbogárdnak is? Menyivel áll hátrább Sárbogárd, mint Bicske? Semmivel. Azaz bocsánat. Most jut az eszünkbe, hogy hiszen a sárbogárdi nemes választókerület hosszu évtizedek óta mindig Madarász apót jelöli s választja meg képviselőnek. Lássá, ez öreg hiba. Bezzeg másképp tett Bicske. Mit neki ellenzék, negyvennyolc! Eljen Szűts Jenő! És ennyivel áll Sárbogárd fölött Bicske. Ez szintén nagy rubrika. Nehezen fog tehát menni a dolog, de azért nem kell engedni a negyvennyolcból? Különben mi biztosítjuk Sárbogárdot előre is: a mikor és a hogyan Bicske — akkor és úgy Sárbogárd is kap majd polgári iskolát.

Lantos Sebestyén. Uraságod a sóstói titkos berkeiből (csodáljuk, hogy a rendőrség még meg nem csipte) megint »két költészeti kísérlettel« bátorkodott bekopogatni a szerkesztőség »ajtóin«. Szerkesztőségünknek ugyancsak egy ajtója van, de higye el, ezt az egyet is bereteszeljük, ha tudjuk, hogy Uraságod kopogtat . . . Azt a kopogóját! No de mivel sikerült bekopogatnia, hát megint csak leközöljük »költészeti kísérleteit« hozzáfűzván »becses megjedzéseinket« is — szerény óhaja szerint.

Ime:

1-ső. Viszonzkösönő- és bú-dal.

Tekintetes szerkesztőség
Noha ámbár nagy a hőég
S költésben (!) is bő a bőség.
Kiadta a versemet.
Ezért háls köszönet!

Magasztald föl óh a pojétát!
A kit kinez rég iszonyú étvág!
De nem evett ma semmi egyebet,
Csak egy pár savanyú sóska! levelet!

2-dik. Illem-dal.

Leköpte a Kaufmant Spicz (!)
Birkózt k is. Tudom svicz-
Oltak. De ez nem is vicz (!)
Verekedni Kaufman. Spicz (!)
Köpedelem, sicz, sicz, sicz!

Mit »jedzünk« meg mindezekre, óh Sebetyén? Csak azt: ne egyék annyi savanyú sóska! levelet. Lássá, a sóska! levél savanyú is, zöld is, szintűgy a magácska versei is. Ha kevesebb zöltséget ennék, mindjárt okosabb lenne s annak is tudatára jönne, hogy nem is kell tulajdonképen verseket írnia. Higye el, ennek mi végtelenül örülnénk. Ne, ne egyék hát kedves Sebetyén »savanyú sóska! levelet«. Egyáltalában ne is egyék! Gondolja meg, nincs szebb halál az — éhenhalásnál. Az olyan költőhöz, mint ön, egyedül ez méltó. Tegye meg hát nekünk azt a szíveséget és haljon meg. Igérjük, ott leszünk a temetésén. Soha olyan vígasság . . . azaz hogy bánat, mint akkor. Egyébként ha kívánja, a mint a »bú-dal«-ban is mondja, hát mi külön is fölmagasztalhatjuk. Nagyon szívesen megteszük. Úgy fölmagasztaljuk, hogy szinte gyönyörűség. Csak jöjjön be hozzánk személyesen édes Sebetyén, kedvelt kegyence a sóstói berkek változatos müzsáinak!

Piaci árak.

1901. augusztus 14.

Buza	14.20.—14.80.
Rözs	12.20.—12.80.
Árpa	11.40.—13.—
Zab	11.60.—13.—
Tengeri	11.20.——

A forgalom élénk.

Nyilttér.*

Kávéház átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönseget tisztelettel értesíteni, hogy a Nádor utcában levő „Elite“ kávéházat a mai napon Ludasi Mór urtól átvettem, melyet egészen ujja alakítva, a mai kor igényeinek teljesen megfelelően tovább fogok vezetni.

Minden törekvésem oda fog irányulni, hogy a m. t. közönseget becses bizalmát mielőbb kiérdemeljem, melyet a pontos figyelmes kiszolgálásom által remélek elérhetni.

Különös súlyt helyezek arra is, hogy mindenkor a legkitünőbb szesz italokat, u. m.: bort, sört, likört, cognacot stb., valamint a legfinomabb kávé szolgáljam fel a m. t. közönseget élvezésére.

Magamat és kávéházamat a m. t. közönseget szíves jóindulatába és pártfogásába ajánlva, maradtam
Székesfejérvár, 1901. augusztus 15.

legmélyebb tisztelettel

Kácsér Samu,

kávész.

* E rovathatn közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

I. rendű

KOKSZOT

ajánlok jutányos áron bármely állomásra.

WEISZ JÓZSEF

a tatai szénbányák képviselője.

SZÉKESFEJÉRVÁR,

Lakatos-utca 2. szám alatt.

BERNSTEIN ÉS KÁLDOR

TÜZIFA-, KÖSZÉN- ÉS COAX ÜZLETE

Tisztelettel értesitem az érdeklődőket, hogy mai nap-tól kezdve elfogadok előjegyzéseket egyes társaságok alakítására úgy

közönseges **KÖSZÉN**, mint
... **POROSZ-SZÉN** és ...
COAX-RA wagonokénti szállításra **jutányosabb** áron.

Levelező-lapon történt meghívásra szívesen szolgálok személyesen is fölvilágosítással.

Tisztelettel **BALOG LIPÓT** Háltér 2. sz.

MEGHIVÓ.

A csákvári segély-egylet

1901. évi szeptember hó 1-én d. u. 3 órákor

az egylet helyiségében

rendes évi
közgyűlést

tart.

TÁRGYAK:

1. Elnöki jelentés a lefolyt 1900 901. üzletéről.

2. A kisorsolt 8 igazgató-választmányi tag, u. m.: 1. Molnár János, 2. Horváth Imre, 3. Körmendi József, 4. Almási István, 5. Fazekas Ferencz, 6. Palanek Károly, 7. Tummelshauer János, 8. Molnár József, úgy a leköszönt Steiner Ignác és Kiss Imre helyett újak, vagy a kisorsoltak újbóli megválasztása, továbbá 3 póttag, 5 felügyelő-bizottsági és három leszámoló-bizottsági tag választása.

3. A felügyelő-bizottság jelentése alapján az igazgatótanács részére felmentvény megadása.

4. Alapszabály szerint benyújtható indítványok tárgyalása.

Kelt a csákvári segély-egylet igazgató-tanácsának 1901. évi augusztus hó 8-án tartott üléséből.

RÁCZ ENDRE,
elnök.QUAISER N. JÁNOS,
könyvezető.

Hirdetések

A
FEJERMEGYEI NAPLO

részére

jutányos áron
vétetnek fel.

A csákvári segély-egylet 1900/901. zárszámadása.

Vagyonmérleg.

Tartozik		kor. fil.	Követel		kor. fil.
1900 901-ről elmaradt kamatokban		132 30	1895-6. XXIV. évtársulat beiratási díjaiban		380 40
késedelmi kamatokban		179 81	1896-7. XXV. "		338 40
Kötelezőkben		112487	1897-8. XXVI. "		444 80
Bútorokban az avulási 20% levonása után		261 54	1898-9. XXVII. "		383 20
Nyomatványokban elhaszn. 20% lev. után		354 76	1899 900. XXVIII. "		220
Pénztári készletben		66 65	1900 901. XXIX. "		258 80
			1894 5. XXIII. " vagyonaiban		3 10
			1895 6. XXIV. "		19139 08
			1896 7. XXV. "		20915 43
			1897 8. XXVI. "		20148 74
			1898 9. XXVII. "		11475 16
			1899 900. XXVIII. "		4826 07
			1895 6. XXIV. " heti befizetéseiben		3260 40
			1896 7. XXV. "		4883 07
			1897 8. XXVI. "		6384 90
			1898 9. XXVII. "		6357 35
			1899 900. XXVIII. "		4534 08
			1900 901. XXIX. "		6295 80
			Előre fizetett kamatokban		375 34
			1895 96. XXIV. évtársulat kamatja 322		
			betétnek à 1'98 kor.		640 38
			1896 97. XXV. évtársulat kamatja 463		
			betétnek à 1'54 kor.		717 46
			1897 98. XXVI. évtársulat kamatja 614		
			betétnek à 1'17 kor.		720 20
			1898-99. XXVII. évtársulat kamatja 604		
			betétnek à 0'75 kor.		455 30
			1899-900. XXVIII. évtársulat kamatja 452		
			betétnek à 0'48 kor.		221 43
			1900 901. XXIX. évtársulat kamatja 592		
			betétnek à 0'17 kor.		103 17
		113482 06			113482 06

Kelt Csákváron, 1901. Junius hó 30-án.

Mathauser István, Molnár Antal, Rác Endre, Stáhl László, Quaiser N. János,
penztárnok, igazgató, elnök, igazgató, könyvezető.Ezen vagyonmérleg a kereskedelmi törvények 195. §-a szerint megvizsgáltott, helyesnek találtott.
Kelt Csákváron, 1901. Augusztus hó 6-án.Rédl Adolf, Kovács Mihály, Lang István, Katona Ádám,
f. b. t. f. b. t. f. b. t. f. b. t.

Nyereség- és veszteség-számla.

Tartozik		kor. fil.	Követel		kor. fil.
Kezelési díjakra		2421 66	Kamatokban		6771 70
Adókra		244 65	Késedelmi kamatokban		1097 64
Házbérre		73 60	1899-900-ra előre fizetett kamatban		632 33
Nyomatványokra és 20% avulásra		452 77	Hátralék kamatban		132 30
Bútorok 20% avulása		65 38	Hátralék késedelmi kamatban		179 81
Visszafizetett kamatokra		1668 49	1899-900-ról fel nem osztott maradvány		65 80
Elmaradt kamatokra		307 35	Házbérben		30
Előre fizetett kamatok 1900-901-re		375 34			
Elmaradt késedelmi kamatokra		442 40			
Betét jövedelem		2857 94			
		8909 58			8909 58

Kelt Csákváron, 1901. évi junius hó 30-án.

Mathauser István, Molnár Antal, Rác Endre, Stáhl László, Quaiser N. János,
penztárnok, igazgató, elnök, igazgató, könyvezető.

Ezen nyereség és veszteség számla a kereskedelmi törvények 195. §-a szerint megvizsgáltott, helyesnek találtott. — Csákvár, 1901. évi augusztus 6-án.

Rédl Adolf, Kovács Mihály, Lang István, Katona Ádám,
f. b. t. f. b. t. f. b. t. f. b. t.

A csákvári segély-egylet 1895-6. XXIV-ik felosztó évtársulat vagyonmérlege 1900-901-ben.

Tartozik		kor. fil.	Követel		kor. fil.
1894-5. XXIII. évtárs. vagyonaiból		3 10	322 betétnek à 72.74 ^{100/322} k. =		23423 36
1895-6. XXIV. " beiratási díjaiból		380 40			
1895-6. XXIV. " vagyonaiból		19139 08			
1895-6. XXIV. " heti befizetéseiből		3260 40			
1895-6. XXIV. " kamataiból		640 38			
		23423 36			23423 36

Kelt Csákváron, 1901. évi junius hó 30-án.

Ezen vagyonmérleg és felosztás a kereskedelmi törvény 195. §-a szerint megvizsgáltott, helyesnek találtott. — Csákvár, 1901. évi augusztus hó 6-án.

Rédl Adolf, Kovács Mihály, Lang István, Katona Ádám,
f. b. t. f. b. t. f. b. t. f. b. t.

Nyomatott Szammer Imre könyvnyomdai intézetében. Székesfejervárott.